

építészet ■ belsőépítészet ■ design

atrium

with english translation

architecture ■ interiors ■ design

MVM-SZÉKHÁZ | PRADA SHOP

KÖLN MESSE | MAISON & OBJET

LAKÁSTREND & DESIGN

ARNE JACOBSEN | BOURoullec

BRAUN | KOZIOL

f u r d ő v i l l á g

2002/2. április-május

ára: 1495 Ft

előfizetőknek: 945 Ft

9 771219 010005

02002

a szképszis vége

fotó / photo by: Tóta József

Mai Magyar Bútortár

szöveg: Vadas József
fotó: Boldizsár Zoltán

Nem csak a Lakástrénd & Design 2002 számai imponálóak, jelzik mintegy a kiállítók (jobbára forgalmazó cégek, kisebb részben gyártók) változatlan bizalmát és a látogatók látványosan növekvő érdeklődését. Szatellit rendezvénye, a Mai magyar bútortár a hatszáztven négyzetméteren bemutatott húszegyhány interiörjével és annak mintegy hetven alkotójával szintén sikereszágú. A határozottan emelkedő minőségről, amelyet alább részletesen elemzünk, nem is szólva. Holott a követelmény évről

évre nagyobb. Hárrom éve a pályázati felhívás még semmi kötöttséget nem tartalmazott – csupán az újdonság és a kvalitás kapott benne hangsúlyt. Bárki, bármilyen anyagból készülő tárggyal jelentkezhetett. Tavaly már nem volt korlátlan szabadság: csoportmunkát szorgalmazva, kizárálag interiörökkel lehetett szerepelni. Most újabb feltétel nehezítette a résztvevők dolgát: olyan együttesek kaphattak teret a Műcsarnokban, amelyek eleget tettek a kiállítás „Minimális-ter – maximális funkció” szlogenbe tömörített programjának.

Mélyvölgyi István: Haiku-kollekció, mecénás: Céh Belsoépítészeti Kft., Jancsó Ildikó: Többfunkciós tértextil, szőnyeg, Simon Zsolt József: 3-12 kerámiakollekció
István Mélyvölgyi: Haiku collection, sponsor: Céh Belsoépítészeti Kft., Ildikó Jancsó: Multi-function space textile, Carpet, Zsolt József Simon: 3-12 ceramic collection

Amikor Halasi Rita, a Mai Magyar Bútortár spiritus rectora és animátora ismertette elkezelését, miszerint a jövőben olyan pályázatot és kiállítást szeretne, amelyen nem szóló darabok, hanem teamek által készítendő interiörök szerepelnének, elkezelését – finoman szólva is – szkipszis fogadta. Noha abban, természetesen, egyetértés, sőt maximális helyeslés mutatkozott, hogy ez a cél alapvetően fontos dolog.

Minthogy magam is jelen voltam egy ilyen beszélgetésen, tanúsíthatom: kimondva-kimondatlanul ebben a kissé egyoldalú dialógusban még az az észrevétel is fellelhető, hogy épp az effajta együttműködés volna az ilyen akciókban a lényeg. Elvégre a bútorok, textílek, lámpák és más tárgyak életrevalóságáról kizártlag azokban az együttesekben bizonyosodhatunk meg, amelyek ugyanakkor a publikum számára is felfoghatóvá teszik a kortárs design törekvéseit. Csakhogy... (és itt egy nagy-nagy sóhaj következett a jóindulatú

ellenvetés bevezetéseképp...) csak hogy ez majdhogynem lehetetlen. Már húsz-harminc-negyven éve hiába próbálkoznak ilyesmivel az egymást követő nemzedékek, sőt már annak idején mi is megróbálkoztunk vele, és így tovább – hangzottak az óvó érvek. Mára kiderült, hogy a majdhogynem szerencsére nem azonos a teljessel, s úgy látszik, néhány évtized – bizonyos dolgokban – nagy idő. A feltétes óvatoskodásnak bizonyult. Már tavaly is láthattuk, hogy mire képes a kortárs magyar iparművészeti: a kétéltékörre alaposan rácáfolva, harminc enteriör született. S hogy nem kivételes fellángolásról van (azaz volt) szó, arról végleg megbizonyosodhattunk idén: huszonhét team mutatott be többfunkciójú, mai értelemben vett kombinált bútorkból álló együtteseket. Látlehetünk csak megerősíti, hogy az alkotók között sok, közel harminc százaléknél az új név. Tavaly is hasonlót tapasztalunk,

Elek Márton, Elek Máté (Geppetto Studio): Plastic könyvespolc beépített lámpával, Round Office íratárral, Slide mobil médiaszekrény, Bed-bed kanapé-ágy, kivitelező: Kertrade Kft., Molnár J. Iván: Padlólámpa, Szentiványi-Székely Enikő: Gyapjúszőnyeg, Szabó Timea: Ágytakaró, Tüggöny, Valkovics Tünde: Vázák, Edőcs Márta: Üveg falikép, szponzor: Glass Design Kft.

Márton Elek, Máté Elek (Geppetto Studio): Plastic bookshelf with built-in lamp, Round Office filing cabinet, Slide mobile media cabinet, Bed-bed sofa-bed, made by: Kertrade Kft., J. Iván Molnár: Floor lamp, Enikő Szentiványi-Székely: Wool carpet, Timea Szabó: Bedspread, curtain, Tünde Valkovics: Vases, Márta Edőcs: Glass wall picture, sponsor: Glass Design Kft.

így hát nyugodtan állítható: a Bútortár nemcsak széles tervezőbázisra támaszkodhat, hanem immár számottevő mozgósító erővel is rendelkezik. Még az sem hagyott az összképen nyomot, hogy egy sor rangos designer nem pályázott (a doyen Vásárhelyi János, a középnemzedékből Balogh Gyula, Somlai Tibor, Gyimóthy György, a fiatalok közül Tóta József, Karajz Zsolt, Tornoczy Gábor, Lakos Dániel). A Bútortár mintájának alighanem a milánói bútorsalon azon szatellitrendezvénye tekinthető, amelyen fiatalok (sok közöttük még diákok) mutatják be munkáikat. Más környezetben és (nem kis részben ebből fakadóan) más programmal is, persze. A bútor nagyhatalom Észak-Itália ipari centrumának Olaszország mellett szinte a világ minden nagy gyártóját felvonultató vásáran e külön tárlat résztvevői nem egyszer kócos formában mintegy önmagukat kinálják-reklámozzák. Nálunk,

Ligeti Ferenc, Horváth László: Bárszékreny, kivitelező: Ligeti Studio, Horváth László, Herendi Porcelánmanufaktúra, Léder Zoltán: Liu fotel, gyártó: Balaton Bútorgyár,
Ligeti Ferenc: Dohányzóasztal, kivitelező: Ligeti Studio, Gulyás Judit: White earth szőnyeg, szponzor és kivitelező: Sova,

Pauli Anna: Dekortextil, szponzor és kivitelező: Aste Kft., Komáromi Lenfonó, Pannontex

Ferenc Ligeti, László Horváth: Cocktail cabinet, made by: Ligeti Studio, László Horváth, Herend Porcelain Manufactory, Zoltán Léder: Liu armchair, manufacturer: Bütorgyár Balaton,

Ferenc Ligeti: Coffee table, made by: Ligeti Studio, Judit Gulyás: White earth carpet, sponsor and maker: Sova, Anna Pauli: Decor textile, sponsor and maker: Aste Kft., Komáromi Lenfonó, Pannontex

Aczel Eszter, Müller Zoltán: Noném kollekció, kivitelező: Csengeri László asztalosmester, Brinkus Kata: Zebra szőnyeg, szponzor: Milora Interior, Valkovics Tünde: Malom kerámia asztalbetét
Eszter Aczel, Zoltán Müller: Noném collection, made by: László Csengeri, cabinet maker, Kata Brinkus: Zebra carpet, sponsor: Milora Interior, Tünde Valkovics: Malom ceramic table top.

ahol a Lakástrend kiállítói szinte teljes egészében külföldi termékeket vonultatnak fel (a szabályt erősítő fő kivétel a Gyimóthy György-Kertész István fürdőszoba-berendezésével jelentkező Mobilia Artica), a Bútortár egytől egyig magyar tervezők munkáit sorakoztatja fel, azzal a céllal, hogy gyártásra alkalmas modellekkel mutassa az utat a helyét kereső magyar bútorigiparnak. A mintegy harminc interiör önmagában is elismerésre méltó teljesítmény (csak emlékeztetném az olvasót arra, hogy a résztvevöknek teljes egészében maguknak kell gondoskodniuk termékeik kivitelezéséről, ami nem jelentéktelen szervezással és sok esetben komoly anyagi áldozatvállalással is jár), a kiállítás mégis elsősorban mint szellemi produktum értékelendő. mindenekelőtt a változatossága okán.

Volt, akinek a Minimális tér-maximális funkció jeletöről helytakarékos bútorok jutottak eszébe; alighanem így született a formában és szerkezetben egyaránt triviálisan egyszerű

(kelettes hangulata ellenére sajnos helyenként lapidáris) Haiku-kollekción (Mélyvölgyi István), amely az ágy, illetve az asztal alá toltható tároló dobozokkal még a hajdan 54 négyzetméteres lakásban is komfortérzetet nyújtana. Másnak a pályázati kiírásról a képzelete automatikusan az ötvenes-hatvanas évekre klikkelt, amikor részben eszméi indítékbeli (a Bauhaus reneszánsza), részben praktikus okokból (a háború utáni helyreállítás) az építészeti tervezésben a mennyiségi szemlélet vált uralkodóvá. Nálunk ez a racionális megmondolás oda konkludált, az eredeti elképzést karikatúrává torzítva, hogy egyetlen daruállásból minél több házat lehessen felhúzni, s a lakások beosztását és alaprajzát is az a nézet határozza meg, hogy a minőség majd – úgymond – a mennyiségi kérdés megoldás után következhet. E reminiscencia szülötte két, a műanyag apoteózisban fogant összeállítás: Veres Péter Navis rendszere, illetve Geppettoék együttese. Noha a kolorituk s ebből

adódó hangulatuk teljesen más (míg az előbbire a sárgászöld és a piros párosa, az utóbbit a fekete, fehér és vérvörös trikolorja jellemző) mindkettő nyíltan vállalja ihlető forrását. A Navis könyvespolcon a formatervező édesapa (Veres Lajos) minitévéjének modellje utal a magyarországi hatvanas évekre, Elek Márton és Máté Plastic szekrényfalának acéllétréja pedig az 1962-es Bodnár János-féle Panni- (Varia-) falon keresztül mutat vissza az összorrasra Charles és Ray Eames 1950 táján tervezett első elemes korpuszbútorára. Más vonatkozásban is nagy a különbség: a Navis kényelmével és látványával egyaránt kiérdelte termének hat, ezzel szemben Geppettoék munkája helyenként bizonytalanságával (az irattartó majdhogynem sutá) és másoktól kölcsönözött elemeivel inkább csak modell (sőt diszlet), mint késztermék benyomását kelti. Mig Veres Péter szobabrendezése hiteles koloritjával túlságosan kötődik a mintául szolgáló korhoz, az Elek testvérpár összeálli-

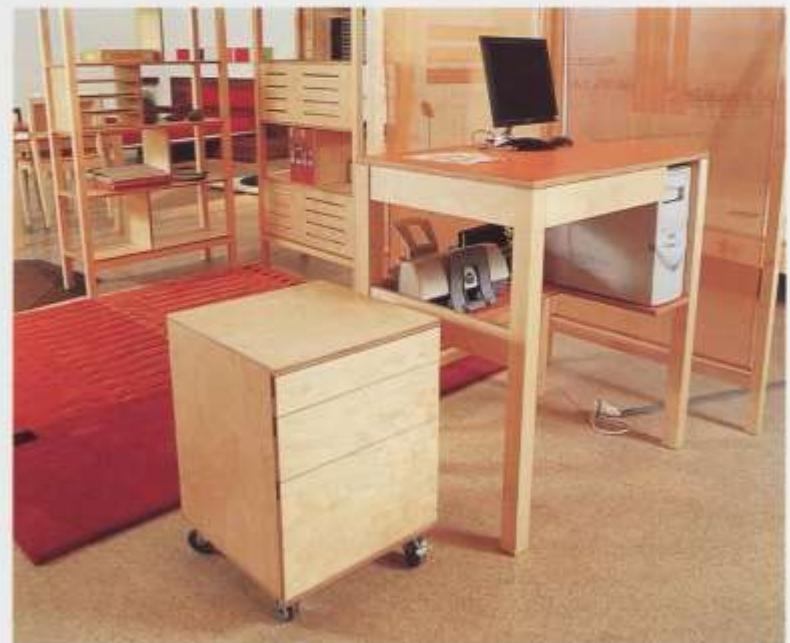
tása fiatalos hangvétele ellenére sem tűnik efemernek.

Nem mind arany, ami fénylik; nem biztos, hogy azok a legsikerültebb munkák, amelyek szinte tolakodóan kellett magukat – fordíthatnánk nekünk szóló tanulságra a szólás bőlcse gondolatát. Hiszen – ne feledjük – a bútor végül is nem nézni való kiállítási tárgy. Így körültekintve a Mücsarnokban egy másik, nem kevésbé nemes tárgycsoport érkezelvel szembesülhetünk. Ha a korábbiakat avantgárd, akkor ezeket – a szó legnemesebb és főleg legtisztább értelmében – polgári berendezésként minősíthetjük. Elsőnek Kruppa Gábor sandpaper konyháját említeném, amely bizonyosan nem a legfeltűnőbb, de a tárlaton talán az egyetlen hibátlan darab, mert mind a pályázati kiírás feltételeit, mind a maga elé tűzött feladatot szinte szárazságalékosan teljesít. (Alighanem ezért is jutottak egyetértesre a zsűri tagjai, amikor ennek a jóról pult alá bújtatható asztalnak, illetve az az alá gördíthető táro-

lók dió- és acéltársulásának itélték a kiállítás kiemelkedő teljesítményeként járó FORMareFORM-díjat.) Ligeti Ferencnek a keramikus Horváth Lászlóval közös néhány bútora (tároló, asztal) mindenekelőtt finom művésziségével hódít; a fa és a porcelán 18. században honos kombinációjának mai értelmezésével hívta fel magára a figyelmet. Külsőre józan semlegességet nyújtott Finta Csaba szolid, vagyis formában és kivitelben egyaránt megbízhatóságot árasztó kollekciója (kanapé, tároló, állólámpa), végigondoltságával hatott Sziksai Lászlónak a tervező korábbi darabjait, a Kabóca-együtttest szervesen továbbfejlesztő Home Office-a. Ha teljessé válnak ezek az eszményi (mert leendő használójának tulajdonosának a semleges környezettel valódi mozgásteret teremtő) lakásberendezések, meggyőző erejük nagyságrendekkel nő majd. Hasonlót mondhatunk az Árkossy-team művességével nemes komódjáról, CD-tartójáról. S a többi? Először talán a furcsákról. Bizonyos, hogy Terbe Jánosnak a térben nagy S alakot leíró fekete-piros, papírvázon kárpitozott ülőgarnitúrája, még inkább Lehoczky Tivadar és Zsuffa Péter sci-fi filmek ürlényeihez illő, játszótéri mászókára emlékeztető csőbútorzata különös, netán különc tulajdonost feltételez. Vagyis mindenkit izlésvilág csupán egy szük réteghez szól. Söt, akad néhány olyan mű is – ez a második csoport –, amelyet tévedésnek vagy akár gyöngének minősíthetünk. Polyák Era stilszerűen Kávéra keresztelt garnitúrája például (mind a bútorok oldallapjai, mind az azokhoz csatlakozó lábak kávészemekeket formáznak) túlságosan direkt átvétele egy olyan motivumnak, amely fából óriásira felnagyítva szemet szúróan dekoratív kíván lenni. Az ismétlés (ugyanaz az elem alkotja a befoglaló formákat és a részleteket is) ez esetben nem annyira egységet áraszt, mint inkább hangsúlyozza e húsosságával neobarokk reminiscenciákat keltő együttes didaktikusságát. Szalay Éva három, függőleges tengelyen forgó állvány-

Szikszai László: Home Office, szponzor: Baillou, Auro, Szabó Timea: Paraván, Füzesséry Erika: Szőnyeg, Edőcs Márta: Üvegtárgyak
László Sziksai: Home Office, sponsor: Baillou, Auro, Timea Szabó: Screen, Erika Füzesséry: Carpet, Márta Edőcs: Glass objects

Finta Csaba: Mydem kanapé, tároló és állólámpa, kivitelező: Megaholz, Páger Bernadett: Szőnyeg
 Esaba Finta: Mydem sofa, box and standard lamp, made by: Megaholz, Bernadett Páger: Carpet

ból összeépített térelválasztóját még irodában is nehézkes konstrukciónak mondanám, mivel a két szögletes és a középen elhelyezkedő betét túl közel került egymáshoz, és formalag éppen olyan zavaróak, mint amikor a liftben összezsúfolódó emberek csak jobb hiján viselik el szomszédaiak társaságát. (Mennyivel természetesebben hat Aczél Eszter és Müller Zoltán kétoldalas, tehát ugyancsak térelválasztóként funkcionáló Noném fala, noha semmi trouvaille nincs bennel) Kiss Dániel Beat névre hallgató asztalát érdekeltek gondolom; s hogy ellenkező végletet mondjak: jómagam nem tudnék megbarátkozni Joláthyt Krisztina művésziesen lila lára festett Vízfalával, amelyből egy hasonló színű párná emelhető ki. De ami a lényegesebb, ami paradox módon jelzi a kiállítás erényét: nem érdekelnek a nem teljesen sikeres munkák sem. Bennük is vannak említésre érdemes részletek.

Hadd kezdjem e „vegyes” kategória elemzését a korábbi seregszemlék egyik föszereplőjének, Buzogány Ildikónak a hálójával, amelyben a dupla ágy valójában szimpatikus, pusztá hasáb, amely meg sem közelíti korábbi munkáinak leleményes bravúrjait, noha mellette, a falon a többfunkciós (kihúzható, lenyitható) falit pult ritka szellemes darab. (Csak el ne orozzák az ötletét!) Ugyancsak furfangos mobília Pácser Lászlónak az üvegfalú bárszekrény középből kigördíthető szervizsztalája (amely használat után éppen úgy visszatolható eredeti helyére, ahogy az antik görög vázákon látjuk: a kereket alá befértek az étel-ital elhelyezésére szolgáló állványok). Csak azt sajnáthatjuk, hogy bumfordi: nem olyan elegáns, mint amilyent egy ilyen feladat megkíván: mintha egy üzemi konyha kelléke volna. Egyelőre csak figyelemre méltó Kaytár Rudolf Vanda pihenőszéke, amelynek háttámláját a divánon előre-hátra lehet húzni. A szándék rokonszenves (ugyanaz a bútor ily módon egyszer szék, máskor fotel, megint máskor nyugágy), a megvalósítás azonban még mind technikailag, mind formalag-funkcio-

Kaytár Rudolf: Vanda pihenőszék, Alfonz szekrénycsalád, Yvette lámpacsalád, szponzor: Milora Interior, szponzor és kivitelező: KanizsaTrend Kft., GyGv Kanizsa Kft., Cseppfa Faipari Bt., Tamlux Kft., Megaholz Kft., Brinkus Kata: Szél szönyeg, szponzor: Milora Interior

Rudolf Kaytár: *Vanda easy chair, Alfonz cabinet range, Yvette lamp range, sponsor: Milora Interior, sponsor and maker: KanizsaTrend Kft., GyGv Kanizsa Kft., Cseppfa Faipari Bt., Tamlux Kft., Megaholz Kft., Kata Brinkus: Szél Carpet, sponsor: Milora Interior*

Polyák Era: Kávé garnitúra, kivitelező: Új Székelykapu Kft. (asztalosmunka), Gyöngye István (fémunka), Horváth József (kárpítosmunka), szponzor: A17 Bt., Új Székelykapu Kft., Dekor Classic Kft., Molnár J. Iván: Lámpa, társtervező: Rákhegy Zsófia, Kiss Adél: Ratú asztali lámpa, szponzor és kivitelező: Inventum & Invest, Gulyás Judit: Oval szönyeg, szponzor: Magma Lakásművészeti Stúdió, Jancsó Ildikó: Tértextil, szponzor: Arteon Witex Hungária Kft., Rákosy Emese: Üvegmunka, szponzor: Rákosy Üvegipari Vállalkozás

Era Polyák: Kávé suite, made by: Új Székelykapu Kft. (cabinet-making), István Gyöngye (metalwork), József Horváth (upholstery), sponsor: A17 Bt., Új Székelykapu Kft., Dekor Classic Kft., J. Iván Molnár: Lamp, co-designer: Zsófia Rákhegy, Adél Kiss: Ratú table lamp, sponsor and maker: Inventum & Invest, Judit Gulyás: Oval carpet, sponsor: Magma Lakásművészeti Stúdió, Ildikó Jancsó: Space textile, sponsor: Arteon Witex Hungária Kft., Emese Rákosy: Glass work, sponsor: Rákosy Üvegipari Vállalkozás

nálisan kivánnivalót hagy maga után. A Medence csoport (Magyar Gergő, Terebessy Tóbiás) ágyával, asztallával is alakítható szófája, jobban mondva konstrukciója, a szelvényles keretszerkezet a nagy méretű fatíplikkal olyan megoldás, amelynek segítségével – úgy hiszem – flexibilis bútorcsalád lett volna alkotható, de amit láttunk, különösen a francia-ágyas változat, meglepő módon semmilyen játékosságot nem mutat. (Csak a pácolás volt fiatalos.)

Kovács Dénes Jambus névre hallgató tárolóágya viszont egyértelműen az íjjabb korosztálynak ajánlható, mivel az nem más, mint egy rekeszekkel teli hatalmas doboz, a tetején fekhellyel. Önmagában nem rossz gondolat ez a beépített galéria, csak épp kérdés, hogy egy olyan kis lakásban, ahol nem jut (jobban mondva, csak az ágy alatt van) hely a szekrénynek, hogyan hat ez a tömör építmény. Gyanitom: nem éppen lakállyosan.

Ivány Inke (d.o.p. studio): ISU 32 kollekció, Sales Oliver (d.o.p. studio): Lámpa, Páger Bernadett: Textil ülőszékek, szőnyeg, Horváth Balázs: Kerámia
Inke Ivány (d.o.p. studio): ISU 32 collection, Oliver Sales (d.o.p. studio): Lamp, Bernadett Páger: Textile seat cover, Carpet, Balázs Horváth: Ceramics

Miként a belsőépítészek körében, a lámpatervezők, keramikusok, textilek csapatában is sok a már korábbról ismerős név: lámpáival Molnár J. Iván és Bokor Gyöngyi, függönyeivel Pauli Anna, Hegedűs Andrea, szőnyegeivel Gulyás Judit, Brinkus Kata, Szentiványi-Székely Enikő, kerámiáival Valkovics Tünde.

Ez – a hovatovább állandó stáb – szintén arról tanúskodik, hogy a Bútortárnak már olyan szellemi magja van, amelyre a jövőben is számítani lehet, és amely ennek folytán képes újabb tehetségeket mozgósítani. Közreműködésük alapvetően fontos, ne úgy tekintsünk rájuk, mintha jelenlétük – úgymond – holmi kiegészítők készítésére korlátozódna. Műveik szerves tartozékaí az interiöröknek és a kiállításnak is. Gondoljunk csak Kecskés Krisztina üvegfogantyúira és –plasztilkáira

Veres Péter szekrényén, illetve foteljein, továbbá Bánhalmi Gábor Fönix hálójára, amely önmagában is érett munka, de valójában Szabó Zsuzsi ágyneműjétől és előtte Gulyás Judit szőnyegétől vált hatásossá. Mindkét textiles a bútor meleg vajsárga és cseresznyeszínéhez jól illő szürküre hangolt és esőmintával dekorált darabokat alkotva emelte meg szellemileg az Origo Design teljesítményét. S akkor még nem szóltam arról a garnitúra éjjeli szekrényén elhelyezett porcelánlámpáról (designere Haber Szilvia), amely önmagában is a kiállítás egyik remekiséje. Nincs mintája, mégis játszik rajta a fény, mert mintha csak papírhajtogatás volna, még lágy állapotában összegyűrhetők, majd kisimították, s ezt teszi láthatóvá a benne felgyulladó lámpa. Hasonló módszerek a bútortervezők számára valószínűleg nem léteznek, de a tanulság így is megszívlelendő: ha van fantáziánk, végtelenül egyszerű eszközökkel is lehet valami különlegeset produkálni. Egy feltétellel, ami a Bútortárt sikérének is a záloga: meg kell szabadulnunk a kishitűségünkötől.

Terbe János: Pic-pack papír ülőgarnitúra, állólámpa, Urbánfy Éva: Lakástextilek, szponzor: Kőszegi Biánemez Kft.
János Terbe: Pic-pack paper suite, standard lamp, Éva Urbánfy: Home textiles, sponsor: Kőszegi Biánemez Kft.

The end of scepticism

Current Hungarian Furniture

text by: József Vadas
photos by: Zoltán Boldizsár

Alongside the Hometrend & Design 2002 exhibition, where unstinting exhibitor confidence (mostly distributors, and to a lesser extent manufacturers) and a spectacular rise in visitor interest can be proved by figures, its satellite event, Current Hungarian Furniture, with twenty-something interiors comprising works by some seventy artists on six hundred and fifty square metres, is a success story just as dynamic. Not the least factor in this was the heightened quality of exhibits. The entry conditions get stiffer every year. Three years ago, there were no stipulations other than novelty and quality. Anybody could send in an object made from any kind of material. Last year, some restrictions were introduced, group work was encouraged, and only interiors could be exhibited. The new condition this year made things more difficult for entrants: the combinations to be shown in the Budapest Palace of the Arts had to fit a program covered by the slogan, "Minimum space - maximum function".

Bánhalmi Gábor: Fénix hálószoba-kollekció, kivitelező: Origo Design Kft., Gulyás Judit: Rain Carpet szőnyeg, szponzor és kivitelező: Sova, Szabó Zsuzsi: Hímzett ágynemű, szponzor: Nem Art Studio, Edőcs Márta: Üvegtál, Haber Szilvia: Lámpák
Gábor Bánhalmi: Fénix bedroom-collection, made by: Origo Design Kft., Judit Gulyás: Rain carpet, sponsor and maker: Sova, Zsuzsi Szabó: Embroidered bedclothes, sponsor: Nem Art Studio, Márta Edőcs: Glass bowl, Szilvia Haber: Lamps

Árkossy Tamás, Üveges Csaba, Kamarás Zsolt, Máté Zoltán: Komód, Tv-szekrény, CD-tartó állvány, rakkodóasztal, kivitelező: Árkossy Bútor Kft., Gulyás Judit: Zig-zag szőnyeg, Hegedűs Andrea: Lapfüggöny, Bokor Gyöngyi: Gyümölcsöstállak
Tamás Árkossy, Csaba Üveges, Zsolt Kamarás, Zoltán Máté: Commode, TV cabinet, CD rack, table--, made by: Árkossy Bútor Kft., Judit Gulyás: Zig-zag Carpet, Andrea Hegedűs: Leaf curtain, Gyöngyi Bokor: Fruit bowls

When Rita Halasi, the moving spirit behind Current Hungarian Furniture, first floated her idea of an exhibition not of solo pieces but interiors produced by teams, she was met, to put it mildly, with some scepticism, despite wide agreement that such an aim was fundamentally sound, indeed highly desirable. In the ensuing discussion, which I joined in myself, there was a progressive realization that the kind of cooperation inherent in the proposal was exactly what should be at the heart of such a display. To make the aspirations of contemporary design intelligible to the general public, innovations in furniture, textiles, lamps and other objects must be presented as elements of lifelike compositions. However, the response to this sentiment was typically a long sigh, followed by a sympathetic but dismissive reflection on previous attempts at something like this over the last twenty-thirty-forty years, "we tried it ourselves when we were starting out", and so on. We are now fortunate to witness the fact that "failed before" is not the same as "impossible", and that a few decades is a long time, at least for some things. The warning voices proved overcautious. Last year we saw what contemporary Hungarian applied arts were capable of: the thirty interiors produced were enough to confound the doubters at a stroke. And that impetus has been sustained this year, with twenty-seven team-built multi-functional compositions, combination furniture for today. The evidence of our eyes was confirmed by the fact that nearly thirty per cent of the artists were new names. Nearly the same can be said of last year, firmly backing up the assertion that Current Hungarian Furniture is not only drawn from a very wide designer base, it now has real motivating power. Nothing was lost from the overall effect by the non-entry of several well-known designers (the dozen János Uásárhelyi, middle-generation figures Gyula Balogh, Tibor Somlai, György Gyimóthy, and young ones József Tóta, Zsolt Karajz, Gábor Tornoczyky, Dániel Lakos). The model for Current Hungarian Furniture is more or less the Milan Furniture Salon satellite event where young designers (many still students) can show off their work. Naturally in a different environment and (by consequence) with a different programme. At a fair in the industrial centre of that furniture superpower, North

Szalay Éva: Elemes mobil térelválasztó, szponzor és kivitelező: Deco Design, Mad Werk
 Eva Szalay: Unit mobile partition, sponsor and maker: Deco Design, Mad Werk

Kovács Dénes: Jambus soklókos tárolóág, szponzor: Nagy Márton, kivitelező: II. Jordán Tamás, Fakép Bt., Bokor Gyöngyi: Lámpa, szponzor: Candela Trade Kft., Szentiványi-Székely Enikő: Papírszönyeg, Szabó Timea: Ágytakaró

Dénes Kovács: Jambus storage-drawer bed, sponsor: Márton Nagy, made by: Tamás Jordán Jr., Fakép Bt., Gyöngyi Bokor: Lamp, sponsor: Candela Trade Kft., Enikő Szentiványi-Székely: Papercarpet, Timea Szabó: Bedspread

Italy, where nearly every large manufacturer in the world is showing its wares, the satellite exhibitors frequently offer a sort of scruffy advertisement of themselves. Here, where the Hometrend exhibitors are presenting almost exclusively foreign products (the exception proving the rule being Mobilia Artica, with György Gyimóthy and István Kertész' bathroom furniture), Current Hungarian Furniture features the work of Hungarian designers only, with ready-to-produce models that attempt to show the way forward for the Hungarian furniture industry, which is still looking for its place. The thirty or so interiors are themselves notable achievements (it should be borne in mind that the participants had to have the products made up entirely by themselves, demanding considerable organization and no small financial sacrifice), but the exhibition is nonetheless to be evaluated as an intellectual achievement. Above all by virtue of its diversity. There were those for whom the maxim "Minimal space - maximum function" suggested space-saving furniture; this is surely what was behind the Haiku collection (István Mélyvölgyi), trivially simple in both form and structure (despite its oriental air, sadly rather clumsy in places) with storage boxes sliding under bed and table that would bring convenience even to a 54 square metre flat. For others, the entry conditions directed their thoughts to the nineteen fifties and sixties, when partly from intellectual motives (the Bauhaus renaissance) and partly for practical reasons (post-war reconstruction) the quantitative approach dominated architectural design. In Hungary, this rational thinking concluded in caricature: attempting to put up as many buildings as possible from one crane position, and determining layouts and floor plans on the principle that quality is something that can wait until we have solved the quantity problem. This reminiscence gave birth to two compositions conceived in the apotheosis of plastic: Péter Uher's Navis system and the Geppetto composition. Although completely different in colour scheme, and hence mood (yellow-green and red on the former and a tricolour of black, white and blood-red on the latter), both openly declare their source of inspiration. On the Navis bookshelf, the mini television of the designer's father (Lajos Uher) is a reference to nineteen-sixties Hungary, and the steel ladder of Marton and Máté Elek's "Plastic"

wall cupboard harks back to Charles and Ray Eames' first unit furniture from circa 1950, via János Bodnár's Panni (Baria) wall of 1962. The gulf is wide in other respects too: Navis' convenience and appearance give the impression of a well-developed product; by contrast, the Geppetto work, uncertain in places (the document storage unit is somewhat ungainly) and with elements borrowed from others, suggests only a model (or even stage set) than a ready product. Whereas Péter Uher's room furnishing has an authentic colour scheme that is strenuously faithful to the era on which it is patterned, the Elek brothers' composition, despite its youthful tone, does not seem ephemeral. All that glitters is not gold: the works that most brazenly flaunt themselves are not necessarily those that work best. Furniture, after all, is not fundamentally meant to be gazed at in exhibitions. Looking round the Budapest Palace of the Arts, we thus discover the virtues of a second group of works. If the former could be classed as avant-garde, these are above all furnishings for elegant homes, in the finest and purest sense. I would first mention Gábor Kruppa's sandpaper kitchen, which is not the most striking piece in the exhibition, but perhaps the only one that is really perfect. The combination of under-counter pull-out table with walnut-and-steel storage containers sliding underneath one hundred per cent satisfies both the entry conditions and the task the designer set himself. (This is no doubt what led the jury to award it the FORMareFORM 2002 prize for the exhibition's outstanding achievement.) Some furniture produced by Ferenc Ligeti in conjunction with potter László Horváth (cocktail cabinet, table) exhibit a fine artistry, a modern interpretation of the wood-and-porcelain combination that belongs primarily to the 18th century. Csaba Finta's restrained collection (sofa, storage box and standard lamp), exuding reliability in both form and execution, presents a soberly neutral exterior; László Szikszai's Home Office, a development of earlier pieces, the Kaboca collection, impressed with its attention to detail. If these ideal home furnishings (ideal by virtue of a neutral environment affording their users-owners with real freedom of choice) reach completeness, their power to convince will grow by an order of magnitude. The same could be said of the Árkossy team's commode and

Pácsér László: Havanna bárszekrény, Rácz Norbert: Kombo kanapé, Molnár J. Iván: Lámpa
László Pácsér: Havanna cocktail cabinet, Norbert Rácz: Kombo sofa, J. Iván Molnár: Lamp

Paulin Kristóf: Rölo kanapé, kivitelező: Balaton Bútorgyár, Gulyás Judit: Roll szőnyeg,
Szabó Zsuzsi: Hímzett dekorációs textil, szponzor: Nem Art Studio, Czákli Hajnalka: Bőrtárgyak,
kivitelező: Varga Krisztián asztalosmester

Kristóf Paulin: Rölo sofa, made by: Balaton Bütorgyár, Judit Gulyás: Roll carpet,
Zsuzsi Szabó: Embroidered decorative textile, sponsor: Nem Art Studio,
Hajnalka Czákli: Leather objects, made by: Krisztián Varga cabinet maker

CB holder, which displays fine workmanship.
And the rest? Let us start with the strange. A peculiar, even eccentric owner must be the target of János Terbe's black-and-red paper-framed upholstered suite in the shape of a big S, and especially of Tiudar Lehoczky and Péter Zsuffa's tubular furniture, reminiscent of a playground climbing frame and fit for a spaceship. Both serve narrowly-based tastes. Another group might be classified as erroneous or just weak. Era Polyák's Coffee suite, in which both the side panels and the feet attaching to them have the form of coffee beans, is an over-direct adoption of a motif blown up large in wood in an attempt to be dazzlingly decorative. Rather than conveying unity, repetition in this case (the overall form and the details follow the same pattern) simply emphasizes, with a fleshiness reminiscent of neobaroque, the didacticness of the

Veres Péter: Sedilia ülőbútorok, Navis rendszer, kivitelező: Redform Design Studio, Veres Gábor,
Csizmadia Zsolt: Polar lámpa, szponzor: Candela Trade Kft., Brinkus Kata: Pipacs szőnyeg,
szponzor: Milora Interior, Kecskés Krisztina: Bonbon Üvegfogantyúk
Péter Veres: Sedilia seating, Navis system, made by: Redform Design Studio, Gábor Veres,
Zsolt Csizmadia: Polar lamp, sponsor: Candela Trade Kft., Kata Brinkus: Pipacs carpet,
sponsor: Milora Interior, Krisztina Kecskés: Bonbon glass handles

Lehoczky Tivadar, Zsuffa Péter: Többfunkciós kanapé, szék, dohányzóasztal, ülőke, Szabó Timea: Szőnyeg, függöny
 (a háttérben Peczár Andrea: Boudoir és ülőke, Kivitelező (Boudoir): Árkossy Bútor Kft.)
 Tivadar Lehoczky, Péter Zsuffa: Multi-function sofa, chair, coffee table, seat, Timea Szabó: carpet, curtain
 (in background Andrea Peczár: Boudoir and stool, Boudoir made by: Árkossy Bútor Kft.)

Magyar Gergő, Terebessy Tóbiás (Medence Csoport): Csuka többfunkciós ülőbútor; Páger Bernadett: Ágybetét, párnák
 Gergő Magyar, Tóbiás Terebessy (Medence Group): Csuka multifunction seating, Bernadett Páger: Mattress, pillows

combination. Éva Szalay's partition on a frame revolving on three vertical axes would seem to be a rather awkward construction even in an office, since the two angular inserts and the one in the middle are too close to each other, like people stuffed into a lift who only put up with their neighbours' proximity because they have no option. (So much more natural is the two-sided Noném wall by Eszter Aczel and Zoltán Müller, which also functions as a partition, though it has no trouvaille whatever.) Daniel Kiss' Beat table I find uninteresting, and at the other extreme I cannot feel any warmth of feeling for Krisztina Joláth's artistically purple-painted Water Wall with a pull-out cushion of similar colour. But it is, paradoxically, one of the strengths of the exhibition that there were interesting details to be found even in the less-than-successful works. In the "miscellaneous" category, let us begin with a bed by one of the main figures of past exhibitions, Ildikó Buzogány. The simple, pure rectangle of the double bed is a far cry from the inventive bravura of her previous works, although the multifunctional (folding and opening) wall counter is an uncommonly ingenious piece. (And an idea liable to be stolen!) A similarly cunning trick is the serving table that slides out from the middle of László Pácsér's glass-walled cocktail cabinet (and slides back to its original position after use in the way seen on Greek vases: holders for food and drink fitted in front of the couch.) Unfortunately, the plodding design makes it look like something for a works canteen; such an idea demands elegant execution. Banda, Rudolf Kaytar's easy chair with a backrest that can be pulled back and forward on the couch is, as it stands, just a worthy effort. The idea is appealing (the same piece of furniture serving as chair, armchair or couch), but the implementation leaves something to be desired in terms of both technique and form. The Medence group (Gergő Magyar, Tóbiás Terebessy) have produced a sofa that can be turned into a bed or a table, and its sectioned frame structure with big wooden pins is an idea that I think could have been worked up into a flexible set of furniture, but what we saw here, especially the double-bed version, was surprisingly lacking in playfulness. (Only the wood staining was youthful.) Dénes Kovács' storage bed, bearing the name Jambus, is clearly a product for the younger

József Krisztina: Víztal többfunkciós térelválasztó, ülőke és szőnyeg.

Kivitelező (Víztal lérelválasztó): Ració Deco

Krisztina József: *Víztal multifunctional partition, stool and carpet,*

Made by (Víztal partition): Ració Deco

Tóth Péter (Morfó Grupp): Smile fémvázas szék, kivitelező: Micro-fér-art Kft..

Beat világító dohányzóasztal, kivitelező: Micro-fér-art Kft., Edőcs Márta: Beat dohányzóasztal üveglap, szponzor és kivitelező: Morion Kft., Anna Pauli: Dekor textil, szponzor és kivitelező:

Aste Kft., Komáromi Lenfonó, Pannonflax, Rencsik Attila: Lepel mosdó, szponzor és kivitelező: Top-Fa Kft., témamunkák kivitelezésére: Kor-Product Kft.

Péter Tóth (Morfó Grupp): Smile metal-framed chair, made by: Micro-fér-art Kft., Beat illuminated coffee table, made by: Micro-fér-art Kft., Márta Edőcs: Beat coffee table top, sponsor and maker: Morion Kft., Anna Pauli: Decor textile, sponsor and maker: Aste Kft., Komáromi Lenfonó, Pannonflax, Attila Rencsik: Lepel washbasin, sponsor and maker: Top-Fa Kft., metalwork: Kor-Product Kft.

Buzogány Ildikó: Ond kollekció, kivitelezők: Sa-fa Kft., Novetex Kft., Szabó Timea: Textil Ildikó Buzogány: *Ond collection, made by: Sa-fa Kft., Novetex Kft., Timea Szabó: Textile*

generation, an enormous box with compartments and a bed on top. In itself, such a built-in gallery is not a bad idea, the question remains of what this massive construction would look like in a small flat where there is no space for a wardrobe (or where the wardrobe is under the bed). My suspicion is: not too homely. Just as with the interior designers, the lamp designers, potters and textile designers included many well-known names: J. Iván Molnár and Gyöngyi Bokor with lamps, Anna Pauli with curtains, Judit Gulyás, Kata Brinkus and Enikő Szentiványi-Székely with carpets, and Tünde Valkovics with ceramics. This nowadays permanent crowd is further evidence that Current Hungarian Furniture now has an intellectual core that sustains itself in future and mobilizes new talent. Their involvement is fundamental, and their works, although termed "accessories" are nonetheless integral to the interiors and the exhibition as a whole. Just look at Krisztina Kecskés' glass handles and decorations on Péter Lérer's cabinet and armchairs, or Gábor Bánhalmai's Phoenix bed, which despite being a mature work in itself relies for its effect on Zsuzsi Szabó's bedlinen and, in front of it, Judit Gulyás' carpet. Whether consciously or by accident, but without doubt

fortunately, Origo Design's output is strongly enhanced by both textile designers' grey-toned and rain-pattern decoration pieces that set off the warm cream and cherry colours of the furniture. And I have still not mentioned the porcelain lamp on the bedside table of that suite (designed by Szilvia Haber) which is in itself one of the jewels of the exhibition. It has no pattern, which must have been formed by twisting in its soft state and then smoothing off, allowing the light to shine from the inside as if through folded paper. There are probably no similar techniques open to furniture designers, but the lesson applies nonetheless: if you have imagination, you can produce something really special with quite simple means. There is one other thing that is an absolute condition for success at Current Hungarian Furniture: to shake off defeatism.